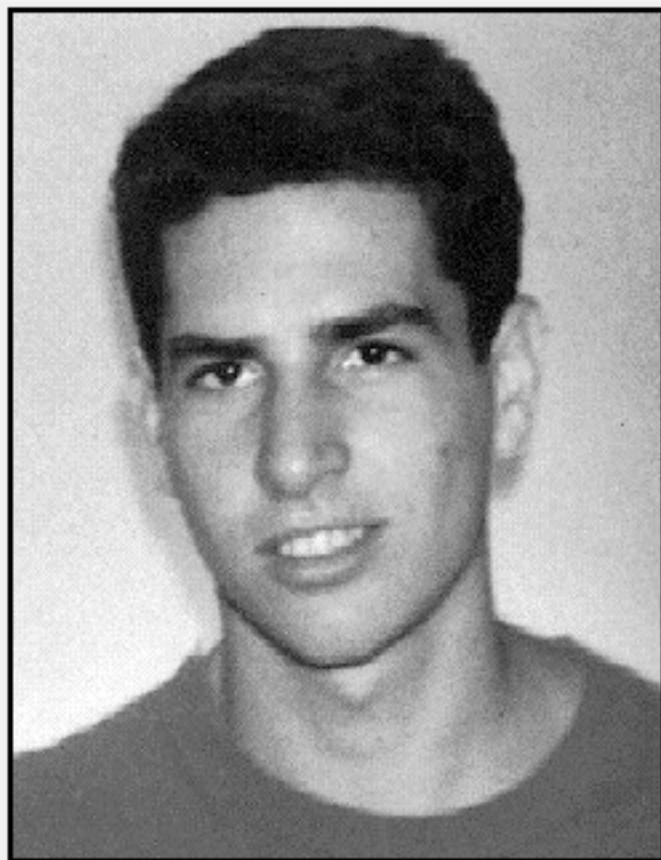

ליכרן של ערן אופר, י"א

ערן אופר

י"א

אכתבות שפורסמו על אותו ערוץ עופר ז"ל

שני חיילים מיחידה מובחרת מתו מהת"בשות בניוט בוגב

ירון ברדזור וערן עופר אושפזו עם חבלות וכמצב התייבשות.
הרמטכ"ל: "האירוע חמור"; מונתה ועדת חקירה. (מנחם הורוביץ, ג'קי פומס. עמ' 3)

ערן עופר

ירון ברדזור

בחום של 40 מעלות
מתו שני החיילים
מהת"בשות;
ברק: "זה לא צריך לקרות"

ירון ברדור וערן עופר היו במסע ניווט. הוקמה ועדת חקירה

נ"ק פומס, מנחם הורוביץ, עופר אלפסי, פאיז עבאס, שוקי לבון

שני חיילים ביחידה מובחרת, ירון ברדור (19) מירושלים וערן עופר (19) מעפולה, מתו אתמול כתוצאה מהתייבשות במסע ניווט בנגב. מידות החום באזור היו אתמול 40-42 מעלות בצל. את הפרשה חוקרים ועדה מיוחדת, בה משתתף רופא צבאי בכיר, והמשטרה הצבאית. הרמטכ"ל, אהוד ברק: "זהו אירוע חמור ביותר, שלא היה צריך לקרות.

נסיבות התאונה הסרגית ייחקרו עד תום".

לפי מקור צבאי, אתמול בארבע אחר-צהריים איבדו החיילים את הכרתם, כנראה כתוצאה מהתייבשות. הם טופלו במ"קום, ואחרי-כך הועברו במסוק לבית החולים "יוספטל" באילת. נראה שמתו עוד בטרם הגיעו לבית החולים, ונסיונות ההחייאה של הרופאים נכשלו. בבית החרים התברר שהם טובלים גם מחבלות בראש ובגפיים, וחיילים שהיו בשטח אמרו, כי יכול להיות שבמהלך הניווט שני החיילים נפלו.

הידיעה על מות ערן עופר גמסרה למשפחתו בשעת ערב מאוחרת. השמועה התפשטה במ

אכתבות שפורסמו על אותו עמוד 311

ונות, והיה חייל מצטיין, אמיתי, וחבר טוב, מקובל על כולם. הוא היה חזק, לוחם, ועבר את האי מונים בקלות."

ירון ברדור, בנם של יואל, ארכיטקט, ויהודית, פסיכולוגית, שירת כחובש. בספר המחזור של בית הספר התיכון כתבו חבריו: "התפקיד: ראש אגף לחקירות מיוחדות (ניתן למצוא בחברת גנרלים, רמטכ"לים ושאר מי ליטריסטים)". ברדור למד בגימנסיה העברית, והדריך בשבט "מצדה" של צופי ירושלים. חניכיו זוכרים אותו כבחור מקסים. "תמיד פעיל, תמיד מוכן לעזור, מארגן את כל הפעילות. הוא היה מאה אחוז", אמרו.

הירות, והבית התמלא בעשרות בני משפחה וחברים. האב, ראובן, הוא מנהל סניף בנק הפועלים בעפולה, והאם, ברכה, היא גננת. לזוג עוד שתי בנות, אחת מהן סיימה באחרונה את השירות הצבאי.

עופר התגייס לאחר שסיים את בית הספר התיכון "בן-גור" יון" בעפולה. לפני שבועיים נהרג בתאונת דרכים איתי שלו, בן מחזור וחברו הטוב. בעפולה שררה אתמול תחושת אבל קשה. "העיר איבדה שניים מבניה הטובים", אמר אחד התושבים.

חבריו של עופר היו המומים: "מה קורה למחזור שלנו? מדוע הטובים הולכים? ערן סיים סיר-

אכתבות שפורסמו על אותו של ערוץ עופר ז"ל

עמוס סנטהאוז

רק שני קילומטרים, בערך, מפרידים בין שכונת הפועלים בעפולה לבית הקברות העירוני. פקקי התנועה הרגילים יגזלו מהנהג הממוצע כשמונה דקות נסיעה, בשעות השיא בתנועה. כיום שישי האחרון, בשעות הצהריים שאחרי סגירת החנויות ולחץ התנועה של סוף השבוע, זה לקח כמעט שעה. שוב צהריים של יום שישי. במעם השנייה בחודש אחד ארוך, מלווה כל העיר בן בררבו האחרונה. כיום המישי לפנות ערב, בערך בזמן שבעפולה נשבר השרב, הסתיימו בבית החולים "יוספטל" באילת אירועי הטראגדיה של אותם שלושה ימי חום תופת. יחידה טובחרת של צה"ל איברה שני לוחמים בקטע של מסע ניווטים. שני בחורים, שטובים מהם אולי יש, גורעים מהם בסוח שישי, אבל אין טובים כמותם.

ערוץ עופר נפרד מהחברה לפני הגיוס

הוא כיתב על האות

אכתבות שפורסמו על אותו עמוד ע"פ

"נוסעים עד המוות". משוה שבין קריאת קרב לעיי ודד עצמי, לבין הקביעה "אנחנו לא נשברים, כי אנחנו הכי טובים". לנסוע עד המוות עשה מאסי, ג'ני, אריז, טולדנו, ערן ועוד כמה, את הנבחרת הטובה ביותר בארץ, אז. לנסוע עד המוות היה לא להישבר לעולם, להיות הכי טובים, לקחת את האליפות.

יום המשי בשבוע שעבר, צהריים. המפקד לא ציפה מערן ומחברו לצוות לתשובה אחרת. הם שוב שותים ויוצאים לקטע הדרך האחרון. בסופו יתנסס מתלול של המש מאות מטר אבני גרניט שחורות. זוית השיפוע חדה ביותר. למעלה, סוף הדרך, מים, רכבים, מנוחה.

אירועי יום המשי לפני שבוע, סביבות אילת, צהריים. החום עבר בהרבה את קו הארבעים מעלות בצל, אלא שבאזור הזה אין צל. ערן עוסר וחברו לצוות מגיעים לנקודת המפגש, תשושים ומיוזעים. איתם מגיעים גם שאר הצוותים. שותים מים. המפקד אומר, שמי שרוצה יכול לפרוש מהמסע. שניים פורשים. ערן שותה לרווייה ואומר: "הולכים יעד המוות".

תחילת קיץ '87. שנים עשר ישבני נערים, עוטי טייס שחורים, מתרוממים גבוה מעל מושבי העור הדקים של אופני המירוץ. שתיים עשרה רגליים שריריות מוחצות בכח עצום את דוושות הכלים, כמעט מקמטות את מסגרת האלומיניום טיטאניום. הנבחרת שתוציא מקרבה, בשנה היא, את אלוף ישראל במירוץ שדה, מונקת לאחד ממסלולי האי מון המתישים ביותר באזור. כביש הסרגל, מגידו, עליות עין השופט, הלאה על גב ההר לרליית אל סרמל ובסוף, "הקיר של עוספייה". אותה עלייה תלולה, סוחטת כל טיפה של כח רצון, כי בלעדיו אין אחר לא יעלה אותה, אחרי ארבעים קילומטר של עליות, ירידות וחום.

המשך הכתבה

בחוברת באגידת תופא

מפקד היחידה פורש לקח האחריות לאות שני חייליו

מאת הדס מנור

מפקד היחידה המובחרת, אשר
שניים מחייליו מתו בסוף השבוע
שעבר ממכת חום באזור אילת

הוועדה מצאה כי במהלך האימון לא קוימו כללי
הבטיחות הנדרשים. בעקבות המלצות הוועדה הוחלט
על קיום הליכים המתחייבים על פי פקודות הצבא,
לקראת הסקת מסקנות אישיות כנגד מפקדים ביחידה,
אשר ככל הנראה יורחו מתפקידיהם.

בדיון מטכ"ל שהתקיים אתמול הורה הרמטכ"ל על
שורה ארוכה של צעדים לשם אבטחת יישום הוראות
הבטיחות באימונים הקיימות כצה"ל. הוראת הרמטכ"ל
הגיעה בעקבות מספר תאונות אימונים שאירעו באחד
רונה. כן הורה הרמטכ"ל על בחינה מקצועית נוספת
של העומס הפיסי והסיכונים באימוני יחידות מובחרות,
מסעות מבחן וגיבושים.

ביום חמישי שעבר, ביקש אתמוני להשתחרר מתפקידו
בעקבות האסון. המפקד לא נמצא אחראי אישית
לאירוע, שבו מצאו את מותם ערן עופר וירון ברדור
ול, אולם הוא ביקש לשחררו מתפקידו לאור אחריותו
הפיסודית הכוללת. בקשתו נענתה על ידי מפקדיו
והוא יסיים את תפקידו.

דובר צה"ל מסר אמש כי מסקנות וועדת החקירה,
שהוקמה בעקבות האסון בו מצאו את מותם שני חיילי
יחידה מובחרת, בעת אימון בדרום, הוצגו לרמטכ"ל.
תוצאות הבריקה מצביעות על כך שהחיילים קיפחו את
חייהם מתוצאה ממכת חום, במהלך אימון ייעודי, בתנאי
אי מזג אוויר קשים ששררו באזור אילת.

אמו של ער ז"ל למפקד הסיירת: אנא, חזור ליחידה

– מאת אריה קיזל, כתב ידיעות אחרונות –
במלאת שבועה למותם של שני חיילי הסיירת המובחרת מהתיישבות בנגב, סנתה אתמול ברכה עופר, אמו על ערוץ עופר ז"ל אל מסקר הסיירת והסצירה בו לשוברים ליחידה ולבטל את התספורותו מהסיקור עליה.
בבית משפחת עופר, ברחוב העבודה 19 בעפולה, לא פוסקים חיילי הסיירת המובחרת להגיע. הם יושבים סביב האם, ברכה (43), עובדת משרד החינוך, והאב, ראובן (44), עובד בנק הפועלים בכפר תבור.

אכתבות שפורסמו על אותו עמוד 311

הזדים מחבקים את החיילים, והקצינים ולא פוסקים מלהר-
צף עליהם שבחים.

אתמול הסכימה ברכה להעניק ראיון ל"דיעות אחרונות":
כל השבוע היה פה מפקד הסיירת, והמפקדים ששילמו את
המחיר. הם ישבו איתי ודיברו. התרשמתי מהם מאוד. הם
אנשים נהדרים, חמים ואוהבים".

המפקד, שנטל על עצמו את האחריות, היה פה כמעט מדי
ערב. הוא אדם, שהצבא התברך בו. הוא לא צריך ללכת. אני
חושבת, שתפקידו להישאר בצבא. להמשיך את התפקיד שהת-
חיל".

ברכה עופר ממשיבה: "אמרתי לו כל השבוע אל
תתפטר, אל תלך מהיחידה. התפקיד שלך הוא שם".
הוא אמר לי, שהוא שוקל. שמעתי בדברים שלו את
שיקולי-הרעת המעמיק, את הראייה הרחבה, המעמיקה".

הוא אמר לי, שהוא ממלא תפקיד שיש בו מסורת,
ואשר מחייב אותו להסיק מסקנות. הוא חיזק אותי
בלי סוף. הוא הרשים אותי גם כאדם וגם כאיש צבא.
הוא לא איש צבא קר, אלא אדם חם ויקר".

"כששמעתי, שהמפקד החליט לעזוב, הרמתי אליו
טלפון וביקשתי ממנו שישאר. אמרתי לו 'אני לא
מסכימה עם זה ואני לא מסבלת את זה'. הוא אמר לי,
שהוא לא מוכן לקבל קטל כזה. הוא לא מוכן שיהיה
דבר כזה ביחידה. שוב אמר, שהוא ממלא תפקיד
שיש בו מסורת, ושהיא מחייבת אותו.
אמרתי לו 'אם ערן שלי היה חוזר - הייתי
מפקידה אותו בידיד'. אמרתי את זה גם למפקדים
האחרים".

היו פה כל השבוע המפקדים, שהורחו מתפקידם.
ערן היה תמיד אומר, 'המפקדים שלי הם עשר'. כל
הזמן אמר לי, שהוא מרוצה. היה מבטוט ביחידה
ומאושר. שאלתי את עצמי 'אבל לא שלחתי אותו
לקייסנה - איך זה שהוא רק מרוצה כל הזמן והוא
אמר לי 'אמא, המפקדים שלי הם מצויינים'".
אני לא מחפשת אשמה", אומרת ברכה עופר,
הסתל אשמה אינה התפקיד שלי. אני לא רוצה
להתעסק עם זה. אני סומכת על כך, שהיחידה
תעשה בדיקבית בעצמה".

אמו של המפקד

"התנהגותה מרגשת אותנו ומעוררת כבוד"

בקיבוץ עין-שמר, שבו מתגוררים הוריו של מפקד הסיירת, קיבלו אתמול את דבריה של ברכה עופר בהתרגשות רבה. אמו של מפקד הסיירת מיעטה בדברים.

"כל השבוע אנתו נתונים למיתקפה תקשורתית", אמרה. "אני יודעת, שהבן שלנו רגיש מאוד לכל מה שקרה. הוא החליט החלטה אישית שלו".

"הדברים של ברכה עופר מרגשים אותנו מאוד. התנהגותה של אמו של עין מרגשת אותנו מאוד ומעוררת בנו כבוד רב. נדמה לי, שבכמה עופר למדה להכיר את הבן שלנו מקרוב, ואני יודעת מדוע היא חושבת את מה שחושבת. הבן שלנו הוא כאמת אדם יוצא דופן ומיוחד".

(אריה קיזל)

לאור התנהגות של האנשים ביחידה, לאור ההתייחסות שלהם אלינו ואל עין - אני יודעת, שעין השתיך למשמחה נהדרת. ידעתי את זה קודם, ואני יודעת את זה גם עכשיו".
הם לא עזבו אותנו כל הזמן. הם איתנו. הם היו איתנו גם לפני כן, בסיפורים של עין, אבל עכשיו הם גם פנים, והם אנשים נהדרים וחמים. אני לא רוצה, שאיש ישלם את המחיר על מה שקרה".

"אני סומכת על מה שהם יחליטו ואני לא רוצה, שיערפו ראשים. אמרתי למפקד הסיירת 'אני מקווה, שלא תהיה עדיפת ראשים', והוא אמר לי 'לא יהיה דבר כזה'".

"כששמעתי, שהוא החליט לעזוב, לא קיבלתי את זה. אני עדיין חושבת ואני אומרת לו את זה גם היום, אחרי שהחליט, שאדם כמוהו, עם ראייה פסיכולוגית כזו, עם אישיות נהדרת כזו, עם תחושות וראיית-על מרחיקת לכת אינו צריך ללכת".
ברכה, את יודעת שהדעה שלך בלתי שיגרתית: בדרך כלל, הורים היו רוצים שמישהו ישלם את המחיר על לבנו של הבן.

"אני רואה את הדינמיקה של היחידה הזו. אני לא יודעת מה חושבים אנשים אחרים. אני רוצה, שהמפקדים הטובים יהיו ביחידה, והם היו בה, כשערן היה בה. הם היו בה גם בעמדת הפיקוד, ואני לא רוצה שהם יעזבו וישלמו מחיר".

לזכרת

אל מה נה ולמה אנחנו קוברים
בחורים שמתא לא נסקה א"עשרים?
נערים שאתמוץ עוז ניאלו יחפים
בין חזרות השיכון, מחסנים וזריפים
ילדים, ששלוש עוז יגבו" בגבורה
סבסטים וכסאות אהנטיק מזרה.

שבכו נחקו ועיתים כעסו,
שהרכינו ורכו ושוכ התפ"סו.
שהיו כבורים
חיילים או שוטרים
ובקיץ, אבוז,
נלמנים בקברים.

שירים לזכרו של ארו עופר ג"ל

שהיו קטנטנים במסיבות, בגנים,
והביאו לאנא מיני נורונים:
ציורים, הנצקות, עגילים וסיכות
וקיבלו בתמורה חיבוקים ונשיקות.
שסעו עם ילקוט של גבס הקטן,
ויכלעו יסודי, חטיבה ותיכון

והנה נערות כבר תלויות של יום,
אובדנות, מהלכות עמהם, אצילים,
של מה נה ולאנה אתא יום אינצלו

של מי נעמנו נשפוק ואל אן
את מי נתפעה ואל מי נתלונן?
של בן אלומים שפרחו ואינם,
של צליל היקר שצנינו שפתע נצם!

עז אתמוט עוז היו

קונסים פרמחים

והיום

כבר היום - מכוסים בפרמחים.

עירית אמינוף

שירים לזכרו של ארון אופר ז"ל

26/6/92

היות ולא מזמן אסון הגדול שקרה למשפחת עופר וגם לא פחות הכאב והסבל
לסבא ולסבתא למישפחת מילר החבר היקר שלי חיים ואיתה שגדלנו ביחד.
אני רוצה לנחם אותם בשם כולם. *אני רוצה לנחם אותם בשם כולם*
כידוע אין מילים לנחמה שכזאת אבל הודות לילדים והאמהות שכאלה כמו
ברכה שהיה לה האומץ לב לא להאשים את המפקד באסון הגדול שקרה לה.
והיה לה גם הכוח והאומץ לעודד אותנו במקום לעודד אותה.
בזכותם אנחנו כאן ממשיכים להתקיים. וכאלה אמהות וכאלה בנים כמו ערן ז"ל;
הם שיביאו את הגאולה על כל העם בישראל.
וזה הנכס היקר שלנו שהקמנו בעמל רב אחרי כל כך הרבה מלחמות שעברנו בגולה
ובשואה ובמלחמות כאן.
ובזה היה ערן הבן של האמא הגיבורה ברכה.

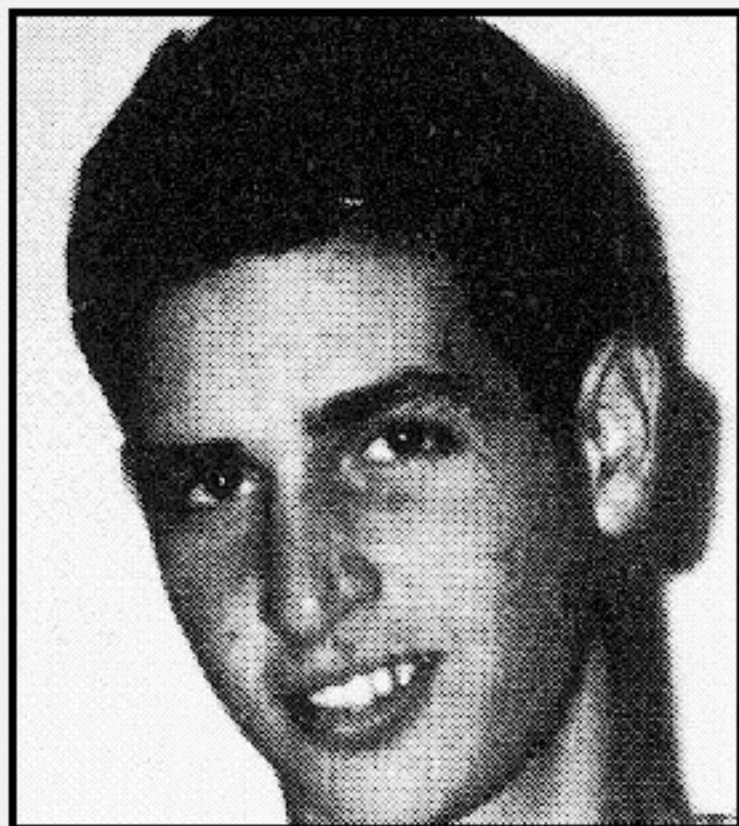
שירים לזכרו של ארון אופר ז"ל

וכאלה הם הגיבורים והצדיקים
בדורינו שנופלים למען
ארצינו הקדושה
ויהיה שמו מבורך לעולמים
ולגן עדן תעלה נשמחו
ובין הצדיקים ינוח.

חניס' בת' אלה

ליחידה מובחרת
הוא הלך
מן האויב
הוא לא ברח
הוא נלחם בחום
עד תום
לפיסגת ההר
הוא רצה להגיע
אבל בדרך
מישהו הפריע
כמו אריה
הוא נלחם
כדי לעבור
את המבחן
צעד קדימה
בלי לבקש
שהוא נחלש פנימה

שירים, לזכרו של ארון אופר, י"א

ערן

במלאות 30 לנפילתו

אבד לי ילד

גבה-קומה, אור עיניים.

אבד לי ילד

בין חמסין לערביים,

בין שממות לדממות

בין תוהו לתוהו,

אבד לי ילד

שירים לזכרו של ארון אופר, ז"ל

מי יודע איפה הוא?
חזיונות קטועים...
זכרונות תענית...
לילותי רדופי –
זעקות הגרניט
ובתוך כל אלה
ילדי הנשבר

קורא לי, קורא לי
מתוך המדבר
ותועה עד בלי-סוף
בנתיבות השמיים
והולך הוא אליך
אלוהי, פרוש-כפיים.

מכשיר הקשר
מטרטר על גבו
"אלוהים! פתח מיד שעריך,
עבורי!"
כסה את ראשו
בנשיקות-פיך
אלוהים אדירים

שירים לזכרו של ארון אופר ז"ל

את פניו השרובות
וכך, על ברכיך
יירדם בני היחיד,
ואתה תנגן לו
עלי מפוחית
כך יישן לו בני
מעל גיא צלמוות
רק ישן בני, לא מת
כי הוא בן-אלמוות

הלא השבעתיך!
הסר מעליו
תרמילו הכבד
וצנן בחמלה
את מצחו הלוהט
הבא מים-חיים
אל שפתיו הצרובות
ולטף ולטף

נכתב ע"י דודתו